

28. 2. 2015, Krefeld, Nemecko

„Ale my sme podlžni ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom, že si vás Bôh vyvolil od počiatku cieľom spasenia v posvätení ducha a vo viere pravdy, k čomu vás povolal naším evanjeliom nadobudnúť slávy nášho Pána Ježiša Krista. Tak tedy, bratia, stojte a držte podania, ktorým ste naučení už či slovom a či naším listom. A on sám, náš Pán Ježiš Kristus, a Bôh a náš Otec, ktorý nás zamiloval a dal večné potešenie a dobrú nádej v milosti, nech ráci potešíť vaše srdcia a upevníť vás v každom dobrom slove a v skutku.“ [2. Tes. 2:13-17]

[Jemu len ver]

Je jednoducho nádherné, že môžeme z celého srdca veriť tomu, čo nám Boh zaslúbil a veriť tak, ako o tom svedčí Písmo.

Aj to, čo sme počuli už na úvod – od samého začiatku, pred založením sveta, predtým, ako sme existovali, existoval Boh a On mohol všetko predurčiť. On vedel, kto spásu prijme a kto nie, preto mohol tieto mená dopredu napísať do knihy života Baránka.

Cíťte sa ako doma, cíťte sa dobre – sú to zhromaždenia, v ktorých sme pripravovaní. Nech aj dnes všetci, ktorí ešte nie sú zachránení, prežijú z milosti svoju záchranu, chorí nech sú uzdravení a poviazaní nech sú slobodní.

Stručne odovzdám pozdravy.

Najprv by som však chcel privítať našich bratov, ktorí prišli zo zámoria, z afrických krajín, z Kanady... nech vás Boh obzvlášť požehná – z Guadeloupe, Kinshasy, Pobrežia Slonoviny – nech sú skutočne všetci, ktorí majú za sebou ďalekú cestu, mimoriadne požehnaní.

Náš milovaný brat, doktor Mbiye, nás pozdravuje a bol dnes prvý, kto mi zavolať, bolo 6:30 ráno a povedal: „Brat Frank, bratia sú už na cestách, niektorí prídu zďaleka peši alebo autobusom, aby dnes počuli bohoslužbu.“ Je tam zhromaždených viac ako 4 000 tých, ktorí sa schádzajú, aby prežili toto zhromaždenie spolu s nami.

[pozdravy]

Brat Ngonga a brat Cecil vydali pramocnú správu o tom, čo Boh práve teraz koná v Mozambiku a okolitých krajinách – v Harare a celom okolí. Zavolali šiestim bratom, ktorí sú v tom noví, bratom, kazateľom z rôznych zborov a stále znova zdôrazňovali: „Boh koná veľké veci.“

[pozdravy]

Pastor Geliarte z Kuby píše v súvislosti s cestou, ktorú sme absolvovali s bratom Ervinom Pacheco: „Boli to tie najdôležitejšie zhromaždenia, aké sme zažili.“

Druhý e-mail je taktiež z Kuby a v prvej vete stojí: „Želám vám dnes a navždy tie najbohatšie a prekypujúce Božie požehnanie.“

Tretí e-mail: „Čítali sme obežný list z decembra. Bohu buď za všetko vďaka!“

Jednoducho nádherné. Na Kube Boh mimoriadne požehnal. Máme doteraz 13 kazateľov, ktorí prišli z baptistických a iných zborov a rozhodli sa biblicky pokrstiť v mene Pána Ježiša Krista. Brat Ervin Pacheco, ktorý hore prekladá, už má letenku. Vo štvrtok letí opäť na Kubu, aby v troch mestách pokrstil tých, ktorí sa chcú dať pokrstiť. Jednoducho nádherné, že Boh všetko nádherne vedie.

[pozdravy]

Pozdravy z Ruska: „Ďakujeme Pánu, ktorý nám zjaval zvesť, ktorú nám brat Frank a bratia kážu.“

[pozdravy]

Pánu buď jednoducho zo srdca vďaka, že sa Slovo nevracia späť prázdne, ale vykonáva, k čomu bolo poslané.

Ešte jedna poznámka: Želáme našej drahej sestre Jilsong z celého srdca Božie požehnanie. Bratovi Jilsong sme preukázali poslednú poctu. On je u Pána. Sme jednoducho Pánovi zo srdca vďační, že smieme byť spojení v láske Božej zo všetkých národov, jazykov a národností.

Ako už bolo povedané, cíťte sa dobre a nech všetci, ktorí sú pripojení cez internet a počúvajú, prežijú a Pánovi povedia svoje „Áno“ a sú skutočne vnútorne pripravení veriť všetkému, čo nám Pán chce povedať, vo viere to prijať a dostať to zjavené.

Našou hlavnou témou zostáva návrat Ježiša Krista, vyvolanie von a príprava Cirkvi-Nevesty, ako stojí napísané v Zjavení 19:7:

„...a Jeho Nevesta sa pripravila. A dala sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu...“

Už v piesňach sme spievali o kríži... áno – uvažujte raz nad tým, akú potupnú cestu prešiel náš Pán až ku krížu, aby potom preliat Svoju krv, vzal na Seba našu vinu a z milosti nám daroval spasenie, zmierenie a odpustenie. Prosím, všetci prijmime, čo nám Boh daroval v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Musíme jednoducho povedať: Spása nie je v nikom inom (ako je napísané v Skutkoch apoštolov 4:12), jedine v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. V žiadnom náboženstve, v žiadnej organizovanej cirkvi, v žiadnej sviatosti – Božia spása je len v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi – a toto je deň spásy, toto je príjemný čas.

Povedzme ešte raz: Nikto nemôže večne žiť, jedine, že by obdržal večný život. Skrže prirodzené splodenie a narodenie sme prišli do prirodzeného života, ale skrže splodenie a narodenie skrže Božieho Ducha sme získali prístup a boli sme presadení do Božieho kráľovstva. Preto náš Pán v ev. Jána 3 povedal: „**Ak sa niekto nenarodí znova** (skutočne jedine, ak sa znovu narodí!), **nemôže vidieť** (a neuvidí) **kráľovstvo Božie.**“ [verš 3] Náš Pán predsa zreteľne povedal: „**Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch.**“ [verš 6] „...**telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo Božie...**“ [1. Korinťanom 15:50]

Preto staviame spasenie do centra nášho zvestovania. Zvesť konečného času predsa neprešla pomimo Pána. Nie, On je stále ten hovoriaci a Ten, ktorý zachraňuje, On putuje uprostred siedmich zlatých svietnikov, On je ten, ktorý s nami hovorí. My predsa nepočujeme len Izaiáša alebo Pavla – počujeme, že skrže nich hovorí Boh, a prijímame Slovo, ktoré zvestovali. Rovnako je to s bratom Branhamom, ktorého Boh skutočne pramocným a jedinečným spôsobom v našom čase požehnal. Pán sa v našom čase sklonil dolu v ohnivo a svetelnom stĺpe, potvrdil Svoje Slovo, z milosti daroval prorockú službu, ale my nezvestujeme proroka, ale prorocké Slovo, ako to povedal aj Peter [2. Petra 1:9], a sme Bohu vďační za jedinečnú službu zaslúbeného proroka v našom čase.

Stále znova musí byť skutočne zdôrazňované, že Boh koná všetky veci na základe Svojho Slova. Keď príde čas naplnenia, deje sa to, čo Boh vo Svojom Slove zaslúbil. Napríklad aj to, že večne platné evanjelium bude zvestované všetkých národom a jazykom. Nielen v ev. Matúša 24:14, ale aj v Zjavení 14:6:

„**A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu...**“

Nikdy predtým sa to nedialo tak, ako v našom čase.

Preto náš Pán zdôraznil: „...**nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane.**“ [Matúš 24:34] a ešte: „**A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.**“ [Lukáš 21:28]

Ďakujme preto Pánovi a prejdime k preberaniu vzácneho Slova.

Neviem, ako sa vodí vám, ale Slovo Pánovo je mne a verím, že nám všetkým, stále vzácnejšie. Len čo otvoríme Bibliu, Pán k nám hovorí, Slovo sa stáva živým, rozsvieti sa a za to sme zo srdca vďační. Deje sa to tak, pretože Bohu veríme a sme poslušní.

Dnes na túto tému bližšie nezájdeme, ale dnes večer som čítal 1. Samuelovu, 15. kapitolu, ako Pán dal Saula posvätiť za kráľa, a v tej istej kapitole stojí:

„Hľa, poslúchať je lepšie ako obetovať a pozorovať na Slovo Hospodinovo ako donášať tuk baranov.“

A potom:

„Preto, že si ty zavrhnul Slovo Hospodinovo, zavrhnul aj on teba, aby si nebol kráľom.“

On ustanovil aj zosadil – pretože poslušnosť patrí k ustanoveniu a k viere. Nemôžeme povedať: „Som Božie dieťa, ale kráčam po vlastných cestách a verím, čomu ja chcem.“ Nie, späť k Božiemu Slovu.

V 2. Tesaloničanom 2:13 sme čítali:

„Ale my sme podlžní...“

Čo mám povedať ja? Čo máme povedať my? Mám svätú povinnosť za vás, milovaní bratia, zo srdca ďakovať.

„Ale my sme podlžní ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom, že si vás Bôh vyvolil od počiatku cieľom spasenia...“

Veríte tomu? Veríte, že Boh teba, mňa, nás od samého počiatku vyvolil ku záchrane?

„... v posvätení ducha a vo viere pravdy...“

Patrí to jednoducho k sebe.

Čítajme z proroka Izaiáša 45:22-23:

„Obráťte zreteľ ku Mne, aby ste boli spasení, všetky končiny zeme, lebo Ja som silný Bôh, a niet viacej nikoho. Prisahal som sám na Seba, Slovo vyšlo z úst spravodlivosti, ktoré sa nevráti

späť, že sa Mne skloní každé koleno, že na Mňa bude prisahať každý jazyk.“

Môžeme to čítať vo Filipänom 2:10 a 11.

V Izaiášovi 46:10 potom čítame:

„...ktorý oznamujem od počiatku to, čo bude na koniec, a od pradávna veci, ktoré sa ešte nestali, ktorý hovorím: Moja rada stojí, a činím všetko, čo sa mi len ľúbi...“

Jednoducho mocné, že Pán prevzal zodpovednosť za to, že splní to, čo zaslúbil, a v nás aj učiní, aby sme mali účasť na tom, čo zaslúbil. Vy viete, že sme v poslednom čase mimoriadnym spôsobom zdôraznili niektoré biblické miesta.

Čítajme k tomu 1. Tesaloničanom 5:23:

„A on sám, Bôh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príjde náš Pán Ježiš Kristus.“

Preniká nás to do najhlbšieho vnútra. Vždy, keď sa jedná o návrat Ježiša Krista tak sa jedná o jadro! Návrat Ježiša Krista je téma, ktorá musí byť teraz mimoriadne zdôrazňovaná. Tu vidíme podmienku: **„On sám, Boh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť...“** Nechajte to Jeho činiť a povedzte: „Pane, dávam sa ti k dispozícii! Posväť ma!“ Myslíme pri tom na Jána 17:17:

„Posväť ich v Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.“

Neexistuje žiadne iné posvätenie, len v Slove a skrze moc Svätého Ducha. Preto je to tu zdôraznené: **„...nech vás ráči celých posvätiť...“** Celých! Nie povrchné! Nie! Skrz-naskrz! **„...nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus.“**

To prajem sebe, tebe a nám všetkým! Veríte, že je to možné? Stane sa to tak, ako to Boh nechal v Slove napísať! On to je, ktorý to sám koná, ako je tu napísané: **„On sám však...“** Nie ty a nie ja – On sám. Ty a ja mu však dovoľujeme, aby to s tebou a so mnou mohol skrze vieru a poslušnosť urobiť.

Iné miesto Písma sme tu tiež už preberali – Židom 9:28:

„...tak i Kristus, raz obetovaný tým cieľom, aby vyniesol hriechy mnohých na kríž, po druhé sa ukáže bez hriechu tým, ktorí ho očakávajú, na spasenie.“

Toto biblické miesto môžeme čítať v každom zhromaždení. A obzvlášť aj miesto zo Židom 4:1-2:

„Bojme sa tedy, aby snád' nejako, keď sa ešte ponecháva zaslúbenie vojsť do Jeho odpočinku, nezistilo sa pri žiadnom z vás, že zaostal.“

Nedokážete si vôbec predstaviť, čo toto miesto Písma vo mne spôsobilo.

„... aby sa pri žiadnom z vás nezistilo, že zaostal.“

To píše Pavol vyvoleným, tým, ktorí už prijali, čo Boh raz povedal, pretože boli k tomu určení. Posledná veta však musí byť pozdvihnutá:

„...aby sa nezistilo pri žiadnom z vás, že zaostal...“

Nie ktovie kde, ale „z vás“, tých, ktorým Pavol písal, ktorým slúžil, ktorým priniesol Jeho Slovo.

„...aby sa nezistilo pri žiadnom z vás...“, z vás, ktorí ste počuli Jeho Slovo z mojich úst, ktorí ste čítali listy, ktoré som vám písal v Jeho Mene.

„...aby sa nezistilo pri žiadnom z vás...“, z vás, ktorí ste mali účasť na službe, ktorú Pavol mal, **„...aby sa nezistilo pri žiadnom z vás, že zaostal...“**

Preto kladieme všetok dôraz na to, povedať všetko, čo je potrebné k našej príprave, a potom musí byť zdôraznená viera a poslušnosť.

Aj verš 2 z listu Židom 4:

„Lebo aj nám sa zvestovalo evanjelium ako aj tamtým. Ale tamtým neosožilo Slovo zvesti, pretože sa nezmiešalo s vierou tých, ktorí počuli.“

Tu to máme: Viera a poslušnosť. To môžete vziať priamo k Slovám, ktoré sú napísané priamo predtým v kapitole 3. Tu je reč o viere a neposlušnosti, Židom 3:18-19:

„A ktorýmže prisahal, že nevojdú do Jeho odpočinku, ak nie tým, ktorí neposlúchali?“

K neposlušnosti je potom vo verši 19 pripojená nevieru.

„A vidíme, že nemohli vojsť pre neveru.“

Bratia a sestry, zo srdca verme! Skutočne zo srdca verme v to, čo hovorí Písmo. Aj keď hovoríme o tom, že Boh pre tento čas pred návratom Pána zaslúbil proroka. Prosím, buďte o tom presvedčení!

Kto tomuto zaslúbeniu neverí, tomu to nemôže byť vôbec zjavené. To vôbec nie je možné. Nemôžeme veriť mimo Boha. Abrahám Bohu veril. Ver Bohu a bude ti zjavené, čo Boh zaslúbil.

My nesúdime, ale prichádza mi stále znova na myseľ, že všetky veľké osobnosti prechádzajú pomimo toho, čo Boh vykonal, a postavili skutočne svoje vlastné kráľovstvá mimo Božieho kráľovstva.

A to je milosť, ktorú nám Boh daroval: Poznať službu, ktorú Boh zaslúbil. Cítite, aká bola táto služba potrebná? Ak by Boh túto prorockú službu nedal, ak by Boh neobrátil našu pozornosť na Slovo, ktoré nám bolo zaslúbené, tak by sme šli so všetkými ostatnými kade-tade. Preto smieme Bohu stále znovu ďakovať.

Na Kube, v jednom zhromaždení som hovoril o krste a jednoducho som povedal: „V roku 1948 som bol pokrstený v baptistickom zbore, ale keď sa naplnil čas a počul som, čo brat Branham zvestoval z Písma, šli sme k Rýnu a nechali sa pokrstiť na meno Ježiša Krista.“ Dali sme Bohu za pravdu, postavili sme sa na pôvodný základ a smieme to všetko zvestovať, veriť tomu a aj to spojiť s poslušnosťou.

Existujú miesta Písma v liste Efežanom, ktoré mne osobne hovoria k srdcu. Mohli by sme povedať, že Pavol sa stal veľmi osobným a ako prvé zdôraznil to, čo sa mu stalo veľkým. Čítajme v liste Efežanom 1:4:

„...tak, ako si nás v Ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred Ním, v láske...“

Tento Boží muž nehovoril len o vyvolení a predurčení, ale aj o tom, ako to smie byť s tebou a s nami, aby sme boli nájdnení v posvätení v Božej vôli.

Čítajme to ešte raz a vezmíme si to všetci k srdcu, bratia a sestry:

„...tak, ako si nás v Ňom (v Ňom, našom Pánovi a Spasiteľovi) vyvolil pred založením sveta, aby (nielen vyvolil, ale k určitému účelu) sme boli svätí a bezvadní pred Ním, v láske...“

Už viac nič obviňujúceho, pretože žiadneho odsúdenia nie je v tých, ktorí sú v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi [Rimanom 8:1]. Baránkova krv skutočne raz navždy zrušila všetko, čo stálo proti nám – dlžobný úpis bol roztrhaný [Kološanom 2:14]. Pavol o tom písal v liste Rimanom 4:8: **„...blahoslavený muž, ktorému Pán nepočíta hriech.“** On to nemôže započítať dvakrát. Raz prevždy to učinil, naša vina a hriech

boli položené na Božieho Baránka a On ich niesol na kríž, aby sme boli pred Jeho tvárou svätí a bez poškrvny. A vo verši 7 potom opäť:

„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti.“

Ako už bolo predtým zmienené: Všetci mladiství, všetci noví, otcovia a matky, ktoré sa modlia za svoje deti a hovoria: „Pane, buď milostivý, zachráň!“ – toto predsa môže byť deň, ktorý Pán učinil pre nás všetkých, a naše modlitby budú vypočuté.

Koľko mužov sa modlí za svoje ženy! Koľko žien za svojich mužov! Mali by ste raz počuť, čo všetko sa deje. Nepriateľ by chcel všetko zničiť. Ale vďaka buď Bohu, Ježiš Kristus je Víťaz z Golgoty! Všetci nepriatelia musia byť položení za podnož Jeho nôh [Žalm 110:1, Židom 1:13, 10:13]. Pán nad nimi triumfuje [Kološanom 2:15].

Aj vo verši 9, ktorý sme už často čítali [podľa nem. prekladu]:

„...On nám oznámil tajomstvo Svojej vôle podľa Svojej rady, ktorej vykonanie si sám predsavzal.“

On nielenže učinil rozhodnutie – radu, ale predsavzal si túto radu vykonať a naplniť podľa Svojho Slova, vykonať všetko, čo zaslúbil.

Preto sme čítali Slovo z proroka Izaiáša [14:24, 46:10].

„Hospodin mocností prisahal: Vskutku, ako som si predsavzal, tak sa stane, ako som rozhodol, tak sa splní...“

Kto tomu chce zabrániť? Boh je ten jediný Všemohúci! Ten jediný Všemohúci a náš Pán mohol po vzkriesení taktiež povedať: **„Je mi daná všetka moc na nebi i na zemi.“** [Matúš 28:18] Dôverujeme Pánu a vieme, že On to dobre učiní.

Ďalej máme uvedené, čo od nás Boh očakáva a čo sa s nami má stať – napr. v Efežanom 1:11 [podľa nem. prekladu]:

„...v Ňom sme sa teraz stali účastní i zaslúbeného vlastníctva spásy...“

Stali sme sa účastní! My nielenže počujeme o veciach, ktoré Boh zaslúbil, ale máme v tomto čase priamu účasť na tom, čo Boh pre náš čas zaslúbil. Potom, čo sme boli k tomu predurčení, sme toho účastní. Prosím, povedzte na to Amen! Veď to je to, čo nám Boh z milosti daroval. Ty nič so sebou neprinesieš, ani ja nič neprinesiem, ale On nám všetko daroval. Preto stojí napísané:

„Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?“ [Rimanom 8:32]

On nám všetko daroval a my sme za to zo srdca vďační.

„...podľa preduloženia Toho, ktorý pôsobí všetko podľa rady Svojej vôle...“ [Efežanom 1:11]

Aj v našom čase! Aj v našom čase!

Bratia a sestry, to nám dáva istotu viery – že Boh Svoju spásnu radu aj v našom čase dokonáva a že sa všetko, čo si zaumienil v čase milosti vykonať, vykonáva. My všetci vieme, že sme došli k záveru času milosti a že je blízko návrat Ježiša Krista, ktorý On sám zaslúbil:

„...idem vám pripraviť miesto, a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli.“ [Ján 14:3]

Tu je to veľké tajomstvo: On prišiel k nám, stal sa nám rovným a vykonal spasenie, aby sme my mohli byť rovní Jemu a mohli ísť nahor k Nemu. Taká bola spásna rada nášho Boha a my z celého srdca veríme, že sa to stalo, ako je dosvedčené aj v 1. Jána 3:28. Čítajme to, aby všetci vedeli, že to tak stojí napísané:

„A práve teraz, dieťatká, zostávajme v ňom, aby sme, keď sa zjaví, mali smelú dôveru a nemuseli byť zahanbení pred Ním, pri Jeho návrate.“

Ako sme predtým čítali: **„...aby sa pri nikom z vás nezistilo, že zaostal.“** Tak ako Boh, tak aj ja spájam v mene Pánovom s týmto zvestovaním zavolanie von, oddelenie, prípravu, aby viac nebolo žiadne zmiešanie, ale aby sme sa vrátili späť k začiatku: **„Jeden Pán, jedna viera, jeden krst.“** [Efežanom 4:5]

Vidíte, že vždy, keď sa jedná o návrat Pána, je to veľmi vážne. Je to naozaj veľmi vážne.

V 1. Jána 3:2 ďalej čítame:

„Milovaní, teraz sme deťmi Božími, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme Jemu podobní, lebo ho budeme vidieť tak, ako je.“

Neviem, či s tým môžeme začať... brat Branham skutočne raz povedal: „Vytrhnutie je zjavenie“, ale pri tom neostal stáť. Hovoril ďalej a uviedol, čo k tomu patrí. Potom však existujú bratia, ktorí

tvrdia: „Prorok to povedal. Vytrhnutie je zjavenie. Ak máš zjavenie o vytrhnutí, tak si už vytrhnutý.“

Môj Bože! Je jednoducho dôležité všetkému správne porozumieť. Tebe a mne je zjavené, že my, ktorí teraz Slovo počujeme, sme určení k tomu mať účasť na vytrhnutí. To je milosť! Môžete dnes chodiť od jedného zboru ku druhému a pýtať sa – kto hovorí o vytrhnutí? Kto hovorí o vyvolaní von? Kto hovorí o príprave? Všetci majú programy, programy... bez konca...

Sme jednoducho vďační, že nám Boh daroval milosť poznať čas a hodinu. Smieme stále znova povedať: Správne porozumieť výrokom brata Branhama je rovnaká milosť, ako rozumieť každému napísanému Slovu. Napísané i kázané Slovo nám Pán musí skutočne zjaviť skrze Svätého Ducha.

Smiem zo srdca ako svedectvo povedať: Nie je ani jedno jediné miesto a ani jeden jediný výrok, ktorý by som nesprávne porozumel. A ak aj niekedy na moment spôsobí núdzu, tak jednoducho čítame ďalej, a tam je potom osvetlený výrok, ktorému sme predtým tak celkom neporozumeli.

Pánu buď jednoducho vďaka – je to ako s krstom a aj s tým, čo Pán povedal v Matúšovi 10:23:

„...nedokončíte miest Izraelových, dokiaľ nepríde Syn človeka.“

Aj v Matúšovi 16:

„...sú niektorí z tých, ktorí tu stoja, ktorí neokúsia smrti, dokiaľ neuvidia Syna človeka prichádzať v Jeho kráľovstve.“

A potom tomu musíme správne porozumieť. Ján videl naplnenie na ostrove Patmos, On videl Božie kráľovstvo, videl Pána chodiaceho medzi siedmimi zlatými svietnikmi [Zjavenie 1:13]. Nestačí len čítať Slovo, ktoré tam stojí, ale vedieť, čo je s tým spojené a skutočne mienené. Sme jednoducho zo srdca vďační.

Prepáčte mi túto poznámku, ale ak sme raz – a aj teraz na Kube – konfrontovaní s takýmito vecami... Tu sedí brat Enody, on bol na Kube, keď sme tam prišli, a povedal mi: „Bol som raz v zhromaždení siedmich hromov, ale druhýkrát tam nemôžem ísť“ a podal krátku správu o tom, čo sa tam deje.

Predstavte si na okamih – nielenže nezaznieva to pravé zvestovanie, ale zvestujú sa skutočne neuveriteľné veci a to s odvolávaním sa na proroka. Bratia a sestry, musíme mať Božie povolanie, byť Pánom ustanovení, aby sme skutočne všetko správne porozumeli.

Nechcel som na to vôbec zachádzať, ale keď som bol teraz na Kube po tretíkrát a vidím, že sa tieto smery všade rozširujú, a preto vidíme, o čo dôležitejšie je, aby bola zvestovaná pravá Božia zvesť založená len na samotnom Slove – Božie večne zostávajúce Slovo a nič iné. To je naše poverenie, nech všetci ostatní robia, čo chcú.

Vráťme sa späť k Efežanom. Tu sme na cestu dostali ešte niekoľko napomenutí. Efežanom 3:2-3:

„...akže ste počuli o správe milosti Božej, ktorá mi je daná cieľom vás, že mi v zjavení oznámil tajomstvo, ako som prv písal nakrátko...“

V zjavení! V zjavené oznámil tajomstvo! Nie výklady, ale skrze Svätého Ducha zjavené. A potom vo verši 4:

„...z čoho môžete čítajúc porozumieť môjmu rozumeniu sa v tajomstve Kristovom.“

A potom prichádza jedno napomenutie za druhým. Čítajme verš 8:

„Mne najmenšiemu od všetkých svätých je daná tá milosť zvestovať pohanom nevystihnuteľné bohatstvo Kristovo.“

Ide to stále hlbšie až do kapitoly 4 a 5. V posledných veršoch kapitoly 4 čítame:

„A nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení ku dňu vykúpenia.“

A potom napomenutie:

„Každá horkosť a prchkosť a hnev a krik a rúhanie nech je odňaté od vás so všetkým, čo je nešľachetné a zlé. Ale si buďte navzájom naproti sebe dobrotiví, ľútostiví, odpúšťajúci si, ako aj Bôh v Kristu odpustil vám.“

Je jednoducho mocné, ako k tomu patria aj napomenutia. Pavol to tu všetko zhŕňa – Božie tajomstvo, vyvolenie a všetko ostatné – a potom prichádza k hlavnej téme a hovorí nám, ktorí chceme byť pri tom, keď sa Pán vráti, čo u nás nesmie byť nájdené, ale aj to, čo nájdené byť musí, ak k tomu chceme patriť.

V Efežanom 4:24 stojí, že musíme odložiť starého človeka a obliecť si nového, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy.

Niekedy mi bratia hovoria: „Chýba nám brat Russ.“ On mal skutočne službu napomenutia, ktorú ja tak nemám na srdci. Mne je daná učiteľská služba. Napomenutia však v Svätom Písme máme, musíme ich len čítať a brať vážne. Aj tu, v kapitole 5:1 [podľa nem. prekladu]:

„A tak nasledujte Boží príklad ako Ním milované deti...“

Božím príkladom tu na zemi bol náš Pán!

„A tak nasledujte Boží príklad ako Ním milované deti a choďte v láske, ako aj Kristus miloval nás a vydal sám Seba za nás ako posvätný dar a obeť Bohu na príjemnú vôňu upokojujúcu.“

Sotva sa opovažujeme čítať, čo je napísané ďalej, ale tu prichádza Boží muž skutočne k veci. Verš 3:

„A smilstvo a vôbec akákoľvek nečistota alebo lakomstvo nech sa ani nemenuje medzi vami, ako sa sluší svätým.“

Ak prejdeme do 1. Korinťanom 7, tak tam Pavol píše, že ten, kto nedokáže žiť zdržanlivo, má sa oženiť:

„Ale pre smilstvá nech má každý svoju vlastnú ženu, a každá nech má svojho vlastného muža.“

Nech Boh aj všetkým mladistvým daruje milosť, aby skutočne žiadna nečistota a nič, čo pred Bohom nemôže obstáť, sa pri nás nenašlo.

Bratia a sestry, aj všetci mladiství budú patriť k Neveste. Či mladí alebo starí, Božie Slovo platí pre nás všetkých! My všetci prosíme Pána, aby nám daroval milosť, aby nebolo nájdené nič, čo do Božieho kráľovstva nepatrí, pretože vo verši 5 stojí:

„Lebo to viete, že niktorý smilník alebo nečistý alebo lakomec, čo je to isté ako modlár, nemá dedičstva v kráľovstve Krista a Boha.“

To skutočne prechádza špikom kostí!

Bratia a sestry, buďme sami pred sebou poctiví a úprimní. Ak niekto zistí, že niečo nie je, ako by malo byť, tak potom nielen spievame: ♪ *Všetko nové, všetko nové* ♪, ale aj prežijeme: ♪ *Krv Baránka ma očisťuje a tvorí všetko nové* ♪. A nový človek je stvorený na obraz Boží v spravodlivosti a svätosti.

Takže Božie Slovo nehovorí len o vyvolení, predurčení, o tajomstve, ktoré bolo skryté pred založením sveta a ktoré je nám teraz zjavené,

ale je aj zrkadlom, ktoré je pred nás postavené a v ktorom každý vidí sám seba a nikdy nie niekoho druhého. Kto hľadá do zrkadla, vidí len sám seba.

Môžeme teda jednoducho len ďakovať. V Efežanom 5:9-10:

„Lebo ovocie Ducha záleží v každej добрote, spravodlivosti a pravde – skúšajúc, čo sa ľúbi Pánovi.“

Enoch putoval s Bohom, mal Božie zaľúbenie a bol vzatý [Židom 11:5].

Bratia a sestry, toto je Boží čas pre nás, aby sme sa dali Pánu plne a cele k dispozícii, aby sa s nami a skrze nás mohla diať Jeho vôľa a mohlo na nás skutočne spočinúť Božie zaľúbenie, aby sme boli založení vo viere a poslušnosti a mohli sme sa zjaviť pred Božou tvárou nepoškvrnení.

Zhrňme, čo sme tu dnes povedali a museli zdôrazniť: Pán má s Cirkvou spásny plán, ktorý vykonáva, za čo sám prevzal zodpovednosť. My mu musíme dovoliť konať v nás a s nami všetko, čo je potrebné, aby sme mohli byť Jemu ľúbi pred Jeho tvárou – obmytí krvou Baránka, ospravedlnení skrze vieru v dokonalé dielo spásy na kríži Golgoty, posvätení v pravde a zapečatení Svätým Duchom ku dňu vykúpenia našich tiel.

Aj to sme na tomto mieste už niekoľkokrát povedali: Zapečatenie Boh nebude môcť nikdy položiť na človeka, v ktorom je ešte nejaký blud. Boh môže zapečatiť len to, čo On sám mohol vypôsobiť a učiniť. Len to Božie v tebe a vo mne zapečatí.

Preto, ak sa jedná o učenie o Božstve a krste, tak je nemožné, aby Boh zapečatil človeka, ktorý hovorí alebo je presvedčený o tom, že sú tri osoby, ak Biblia tak často hovorí, že Boh je len jeden a že sa tento jeden pravý Boh zjavil ako Pán, keď vyšiel z plnosti svetla a slávy. Bratia a sestry, zjavenie Pána Ježiša Krista je pre mňa to najvzácnejšie, to najcennejšie – vedieť, že Pán Starého zákona je Pán Nového zákona – ten istý včera, dnes a naveky. Tak, ako sa neviditeľný Boh zjavil viditeľne ako Pán a chodil v záhrade Eden, tak iste sa Boh zjavil ako Otec v Synovi a mohol povedať:

„Kto mňa videl, videl Otca.“ [Ján 14:9]

Toto je čas plného zjavenia, žiadne kompromisy, ale zjavenie Ježiša Krista – nastalo odhalenie.

Rovnako je to aj s krstom. Všetci môžu citovať Matúša 28 koľko len chcú, ale musia s tým ísť do Skutkov apoštolov kapitoly 2, 8, 10 a 19, aby videli, ako bol príkaz vykonávaný. Vidíme, že Peter a apoštolovia všetkému správne porozumeli a pochopili, že sa jedná o meno, v ktorom sa nám Boh zjavil ako Otec v Synovi a skrze Svätého Ducha. Modlíme sa predsa: „**Náš Otče ... nech sa posväti Tvoje meno!**“ [Lukáš 11:2] Aké je Jeho meno, ktoré musí byť posvätené? On nám Svoje meno zjavil! [Ján 17:6, 26]

Dúfam, že sa vám to stalo vzácnym! Že ste vďační za to, že netápeme ako slepí, ale z milosti sme vidieť.

Pán vedie Svoju Cirkev ku dokonaniu, poslal nám Svojho proroka, aby nanovo postavil na svietnik pôvodné učenia. Preto ich v celom svete zvestujeme a všetci, ktorí sú z Boha, počujú, veria, prijímajú a dostanú to skrze Božieho Ducha zjavené. Tak je skutočne zjavené, že sme k tomu boli vyvolení pred založením sveta. Bratia a sestry, vo viere prijmite, že k tomu v tomto čase skutočne patríme a sme sa počítat k zástupu, ktorý tvorí Cirkev Baránka.

Povedzme aj to ešte raz: Všetci ostatní prechádzajú pomimo toho, čo Boh zaslúbil. Prečo ty ani ja nemôžeme prejsť pomimo toho? Pretože to Boh pre nás určil. Boh to všetko pre teba a mňa určil, On určil, že teraz žijeme a teraz sme veríť.

Ako som už predtým povedal: Neviera a neposlušnosť nepatria do Božieho kráľovstva. Nech tebe, mne a nám všetkým je darovaná viera a poslušnosť.

Ó, aké vzácné je Božie Slovo! Aké bohaté sú veci, ktoré nám Boh zjavil!

Nech sa s nami skutočne stane všetko, čo sme dnes preberali.

Čítal som aj iné miesta Písma – o truhle zmluvy. Ó, aký verný je náš Boh, ako už v Starom zákone všetko usporiadal! A Boh aj teraz dáva vo Svojej Cirkvi všetko do poriadku. Boh je Bohom poriadku. Jemu, tomu jedinému, vernému a pravdivému Bohu buď vzdaná česť! On sa nám zjavil v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Jemu buď česť. Amen.

Povstaňme a spoločne sa modlime.

[piesne]

Zotrvajme v modlitbe, zatvorme oči a otvorme srdcia. Sme v Božej prítomnosti. Pán je tu, tak ako to zaslúbil, aby zachránil, uzdravil, oslobodil – plné evanjelium nie je len zvestované, je nanovo prežívané

a ♪ *my prosíme o nové prežitie, Pane s Tebou* ♪, o nové navštívenie Božej milosti.

Poznáme ešte ten chórus *Prosím o nové prežitie s Tebou, ó, Pane?*

[chórus]

Predtým ako sa budeme modliť, dovoľte mi spýtať sa, či sú tu takí, ktorí sú oslovení. Možno si na tomto mieste po prvýkrát. Ak ťa Slovo oslovilo, ak cítiš, že si bol volaný, prosím, vezmi to vážne, pretože tak je napísané: „**Dnes, keby ste počuli Jeho hlas...**“ [Židom 3:15] Pán ešte volá zo širokej cesty na úzku – široká vedie do zatratenia a úzka do večného života. Sme pripravení modliť sa za vás. Verte teraz. Chce niekto pozdvihnúť svoju ruku, aby sme vás zahrnuli do modlitby? Ďakujem, ďakujem... všade, všade...

Zaspievajme *Taký aký som, tak to musí byť.*

[chórus]

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, Ty si dal zaslúbenia a Ty ich plníš. Ty si tiež povedal: „*lebo každý, kto bude vzývať Meno Pánovo, bude spasený.*“ [Rim. 10:13]

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, ty si dal zaslúbenia a Ty ich napĺňaš. Ty si tiež povedal: „**...každý, ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.**“ [Skutky 2:21] Milovaný Pane, nech obzvlášť všetci mladí, ktorí boli možno po prvýkrát oslovení, nech vyslovia meno Ježiša a povedia: „Pane Ježišu, prosím ťa, odpusti mi, prijmi ma, Ty si za mňa zomrel, Ty si za mňa preliat Svoju krv, buď mi milostivý“ a prežijete to. Boh je verný a vypočúva modlitby. On s nami hovoril skrze Svoje Slovo – k tým, čo prichádzajú ako noví, aj k dlhoročným veriacim, až po dokonanie – vo zvestovaní je pre každého niečo. Dnes to prijmite a uchopte. Boh s nami uzatvoril zmluvu. Patríme mu pre čas i večnosť. Je to moja každodenná modlitba a niekedy i niekoľkokrát: „Milovaný Pane, spomeň na zmluvu, ktorú si s nami uzatvoril, spomeň na krv, ktorú si za nás preliat, spomeň si na zaslúbenie, ktoré si nám daroval, a daj nám z milosti večný život.“ Nech ani toto zhromaždenie neodoznie bez toho, aby sa v nás niečo nezmenilo. Boh je verný, Boh je prítomný, Boží Duch pôsobí. Chválený a velebený buď Pán, náš Boh. Prijmite to, uchopte to. Milosť a láska Božia vládnu v našom strede. Z milosti sme prijali a uchopili, čo nám daroval. Jemu, tomu všemohúcemu Bohu, nech je vzdaná

česť a sláva, úcta a klaňanie, teraz a na všetky veky. Haleluja! Chválený a velebený buď náš Pán. Amen.

Chcete ešte spievať chorus „*Maranatha*“? Ten môžeme spievať všetci.

Musím úprimne povedať: Veľmi cítim so všetkými, ktorým je Slovo prekladané do iného jazyka. Nech Pán skutočne požehná vo všetkých národoch a jazykoch. Jemu, večne vernému Bohu buď česť.

Spievajme všetci spoločne.

Haleluja, haleluja...

Vďaka Ježiš...

Očakávame Ťa...

Ježiš príde...

Maranatha...

Amen.

Všetci sme tomu rozumeli. Jednoducho krásne.

Prosím brata Didiera, aby s nami ďakoval. Potom bude ďakovať brat Schmidt.

Skoro už skoro, ó, ako krásne tam s jasaním vojdeme.

Skoro už skoro, ó, ako krásne tam s jasaním vojdeme.

A ešte najmilší chórus brata Branhama:

Milujem Ježiša, milujem Ježiša,

On prv mňa miloval a na kríži mi spasenie i život dal.

Kto si vezme tento verš so sebou domov? „...**aby sa pri nikom z nás nezistilo, že zaostal.**“ Prijmite a uchopte Slovo a dôverujte Pánu. On, ktorý započal, On dokoná ku dňu Svojho návratu. Tak iste ako dokonal Svoje dielo stvorenia, tak iste dokoná aj Svoje dielo spásy a my budeme z milosti pri tom a Pána uvidíme. Ďakujme ešte raz.

Milovaný Pane, v tele sme slabí, ale Tvoje Slovo je plné moci a ono vykonáva, k čomu si ho poslal. Požehnaj od východu slnka až k jeho západu, na všetkých kontinentoch, vo všetkých jazykoch a národoch. Nech je požehnaný celý Boží ľud! Nech je požehnaná Nevesta Baránkova! Nech je požehnaný krvou vykúpený zástup. Chválime Ťa a vzdávame Tebe samému česť vo svätom mene Ježiš. Halelujah. Amen.

To bude už len sláva. To bude už len sláva.

Keď slobodný od bolesti uvidím Jeho tvár.